

"זמן שאול" - פרק 4

תקציר - מלחמת העצמאות בעיצומה, צבאות ערב פולשים למדינת ישראל שהרגע קמה. שאול וחבריו מתגייסים לפלמ"ח על מנת להגן על היישוב היהודי בארץ, עוברים אימונים במשך מספר ימים ומגיעים לקיבוץ נגבה. בקיבוץ בארי נתקלו מול טנקים מצריים, בקרב מעטים רבים. שאול משתחרר מצה"ל ומקים בארץ משפחה רחבה. במרץ 1938 היטלר נושא נאום בכיכר הגיבורים בווינה, 81 שנים לאחר מכן, שואל שפילמן נמצא באותו המקום בדיוק ונואם בפני קהל של 10,000 איש כחלק ממשלחת שורדי שואה אוסטרים.

שאלות לדיון:

- שאול וחבריו התגייסו יחד, התאמנו יחד ונלחמו יחד. מהי החשיבות של החברות הזו ושל רעות בכלל בביצוע המשימות שלנו?
- שאול מספר על הקרב בו לחם בבארי: "איך עוצרים את המשוריינים? - אנחנו נתפוצץ איתם - אני לשבי לא הולך". שאול עומד מול דילמה קשה, מה אתם חושבים שהוביל אותו בבחירה שלו לעצור את המשוריינים בכל מחיר?

דגשי מפקד:

- שאול התגייס ולחם יחד עם חבריו. הייתה ביניהם רעות ואחריות אחד כלפי השני, שבאה לידי ביטוי בהחלטות המשותפות שלהם. אפילו בהחלטתם של שאול ומוישה לפוצץ את הרימונים יחד על מנת לעצור את המשוריינים, אנחנו יכולים לראות את החשיבות של השותפות, ושל התמיכה שלהם אחד בשני. מהעשייה של שאול עם חבריו לאורך כל הדרך, אנחנו יכולים ללמוד על החשיבות של הרעות בכלל, ובלחימה בפרט.
- "אנחנו הולכים להילחם בשביל הארץ הזו, בשביל זה באנו לכאן." שאול עבר תלאות וחוויות רבות במהלך חייו, למרות זאת, ואולי בגלל זאת, הוא היה מוכן להקריב ולפעול עבור הארץ. שאול היה דבק במשימה שעמדה לפניו כלוחם, ועשה ככל יכולתו על מנת לעמוד בה. אנחנו כאן כיום, כחיילי צבא ההגנה לישראל, במדינת ישראל, חבים רבות לאלו שלחמו פה לפנינו, וכמותם - אנחנו אלו שעומדים כיום במשימת ההגנה על ארץ ישראל ושמירת ביטחון תושביה ואזרחיה.